

POST INFO

INFORMATIVNI TJEDNIK HSP - HRVATSKOG SINDIKATA POŠTE - BROJ 525
4. srpnja 2014.

ODRŽAN SKUP RADNIKA U ZAGREBU

Oko pedesetak radnika okupilo se u srijedu, 2. srpnja 2014., na prvom ovogodišnjem skupu radnika u Zagrebu. Uz točke dnevnog reda o radu Radničkog vijeća, izvješću o poslovanju HP-a te izvješću o stanju i mjerama zaštite na radu, najzanimljivijom točkom pokazala se ona pod nazivom Razno, tijekom koje su radnici predstavnicima Poslodavca mogli postavljati pitanja. Kao veliki problem, na koji se potužilo nekoliko radnika sortirnice, pokazao se šestodnevni radni tjedan, uveden na mala vrata, mimo ikakvih pravila i procedure. Naime, prema riječima jednog od radnika, isti već sedam mjeseci neprekidno, tjedan za tjednom radi po osam sati, šest dana u tjednu! Rade kako se to u narodu kaže i svetcima i petcima, na blagdane i praznike, za crkavicu koje bi se rado odrekli u korist „potplaćenih“ rukovoditelja. Na sve izrečeno predstavnik Poslodavca skrušeno odgovara, „istražit ćemo o čemu se radi“. Bravo istražitelji!

Na pitanje u vezi sa sistematizacijom radnih mjesta i pravilnika o plaći na koje se čeka već pet (5!) godina, odgovora, naravno, nismo čuli. A kako i bi kad je onima koji nešto o tome znaju ispod časti pohoditi skupove radnika i tamo se suočiti s opravdanim gnjevom radnika koji već godinama trpe odurnu, zdravom razumu neshvatljivu razliku u plaći na istim poslovima i radnim mjestima.

Što tek reći za odgovor na pitanje o neljudskim uvjetima rada u konzervi koju neki od milja zovu **putujući poštanski ured**? Otprilike ovako. Da, znamo to, uvjeti rada su loši, pogriješilo se od početka, mi smo tu nemoćni. Bezuspješno smo pokušavali sve i svašta, vozilo je neadekvatno, boljeg nemamo, imat ćemo ga, samo ne znamo kada, sigurno i nažalost ne ovog ljeta. Dragi naši putujući poštari, pripremite se na šezdesetak celzijevaca, ponesite na posao dovoljnu količinu ručnika, i..., tako to, Poslodavcu je stvarno žao.

Brojne pritužbe na uvjete rada u **Hpekspresu** iznio je predsjednik radničkog vijeća jer su ih, vidi vraga, ko bi ga znao zašto (?!), radnici poslali anonimno. Odgovarajući na pitanja, direktor je kao netočne i neistinite ocjenio navode da ekspresistima nisu osigurani dostojni uvjeti rada, da svojim novcima (mobitelima) plaćaju parkiranje za vrijeme dok zbog posla ostavljaju vozilo, da ekspresisti prepune vreće pošiljaka voze na mopedima, da se ekspresistima u pravilu ne izdaju Odluke za godišnji odmor, da se ne poštuje raspored rada...Sve same objede i laži!!

Mali broj kolica i to uglavnom neadekvatnih, glomaznih, tjera radnike u sortirnici da ih međusobno „krađu“. Nedostatan broj poštanskih vreća i ogromne vreće s kojima se teško manipulira, vodstvu **sortirnice u Zagrebu** su nepoznat problem. Provjerit će, kažu!

Na kraju, može se reći da su radnici kao i uvijek postavljali vrlo konkretna pitanja i ukazali na brojne probleme s kojima se susreću u svom svakodnevnom radu, no jednako tako, najčešće su izostali odgovori. Upravo ta činjenica najviše je razočarala radnike, koji svaki put ponavljaju da je žalosno i neozbiljno da na skupove ne dolaze oni koji znaju i trebali bi dati odgovore na pitanja. Dosta im je, kažu, ovih što opovrgavaju notorne činjenice, ovih što su „nemoćni“, što „istražuju“ i što će „provjeravati“.

OKRUŽNICE I „NAKNADNA PAMET“

Početak mjeseca lipnja, Poslodavac je poslao okružnicu prema kojoj su kolegice i kolege morali obavijestiti korisnike koji šalju hpekspres pošiljke da više ne mogu koristiti usluge „Plaća primatelj“ i „Poste restante“. Pojedini korisnici očekivano su se pobunili, no odluka bijaše odluka i kao takva se morala poštivati. Ali! Kako to već biva u Pošti, ništa bez „naknadne pameti“, pa se eto samo nakon pet dana, radnicima uputila nova okružnica, vezana na ovu staru; da se ipak brišu točke zbog kojih su se korisnici bunili pa se navedene usluge eto ipak mogu koristiti. Bravo, stvarno školski primjer kako zbuniti radnika, a bogme i korisnika. Da bi riječ rekli. I ne samo da okružnice kruže i popravljaju se, nadopunjuju iliti ispravljaju jedna drugu kako se kome hoće, nego su i nedorečene, pa je između ostalog bilo nejasno i kada iste stupaju na snagu, odnosno od kada se primjenjuju. Upravo zbog toga, bilo je slučajeva u kojima su se iste pošiljke uzimale, iako su tih pet dana bile „zabranjene“. Naravno, „jezikovu juhu“ pobrali su radnici.

Dragi naši mjerodavni, kada već pišete okružnice, dajte se potrudite i molimo pišite ih jasno, nedvosmisleno i dorečeno, ili se bar ispričajte onima koji su zbog vas kažnjeni. Pardon, jesmo li mi to napisali da se ispričate? Nikad učinjeno, ali ipak, nada zadnja umire...

RACIONALIZACIJA + A/B DOSTAVA

U Petrinji je od 5. svibnja ove godine dostava racionalizirana na slijedeći način;

-broj poštunoša smanjen je sa 11 na 8, jer tako kaže računica (sa 75 posto učinkovitosti na 98 posto)

- uvedena je A/B dostava tako da od 5. svibnja, unatoč tome što preostali poštari možda po ukupnoj računici i jesu učinkoviti 98 posto, četvorica njih gotovo svaki dan prilično kasne na obračun što stvara veliki problem. Konkretno;

- U12a/U12b, u 20 radnih dana mjeseca svibnja poštar je kasnio na obračun dnevno u prosjeku 2 sata (31 sat i 45 minuta);
- U33a/U33b, u 14 dana poštar je kasnio na obračun ukupno 19 sati. Prosječno je u svibnju dolazio na obračun za 1 sat i 25 minuta kasnije;
- U31a/U31b, u 20 radnih dana poštar je na obračun kasnio ukupno 11 sati i 55 minuta. U 5 dana dolazio je u predviđeno vrijeme, pa prosjek dnevnog kašnjenja na obračun ispada 57 minuta;
- U13a/U13b, situacija je takva da je poštunoša nakon bolovanja zbog ugriza psa odradio 9 dana i od toga na obračun kasnio 6 dana. Ispalo je da prosječno po danu na obračun kasni 70 minuta. Kada se toj računici doda još minimalno 30 minuta (a vrlo često i puno duže), koliko je potrebno za obračun, ta je računica zabrinjavajuća i ide na veliku štetu poštunoša.

Ukupno gledajući, poslodavčeva računica ni po čemu ne odgovara stvarnim činjenicama odnosno stvarnom stanju i mogućnostima dostave i uručjenja na terenu, a o zadovoljstvu korisnika kao i o dodatnoj kilometraži zbog ispomoći ostalim poštunošama koji nisu navedeni, da i ne govorimo. I što reći? Kakva je to racionalizacija, kome ona točno pomaže i tko će odgovarati za nastali kaos koji, ah ništa novo, ide na štetu naših vrijednih poštara?

KONAČAN PRIJEDLOG NOVOG ZOR-a

Bez dogovora sa socijalnim partnerima Vlada RH prošla je tjedan u Sabor, na drugo čitanje, uputila svoj konačni prijedlog novog zakona o radu (ZOR). Kako pokazuje tekst Zakona, Vlada je ipak prihvatila dio sindikalnih primjedbi. Također, prihvatila je i kompromisni prijedlog sindikata vezan uz preraspodjelu i organizaciju radnog vremena u onim tzv. malim ciklusima od četiri mjeseca. U prvom je prijedlogu, naime, stajalo da se radni tjedan odlukom poslodavca može produljiti na 56 sati, odnosno na 60 sati, ako je tako propisano kolektivnim ugovorom. Ukupno radno vrijeme se, prema novoj odredbi ZOR-a, obračunava u ciklusima od četiri mjeseca, u kojima u prosjeku ne smije biti odrađeno više od 40 sati tjedno, odnosno 48 sati tjedno s uračunatim prekovremenima. U ZOR-u je ostala odredba koju sindikati smatraju rizičnom, a koja propisuje da poslodavac može radnika na šest mjeseci ustupiti povezanoj firmi u slučaju da u matičnoj firmi za tog radnika trenutno nema dovoljno posla. Novost je i to da će ubuduće radnici izvan punog radnog vremena moći raditi i kod novog ili povezanog poslodavca i to maksimalno dodatnih osam sati tjedno, a to ostavlja prostor da se na mala vrata produlji radni tjedan na 48 sati. Problem s novim ZOR-om je i nepovoljan položaj agencijskih radnika. Naime, radnici koji rade putem agencija za privremeno zapošljavanje do sada su poslodavcu mogli biti ustupljeni na rok od godinu dana, a sada je taj rok produljen na tri godine. Agencijski radnici nemaju iste plaće kao radnici zaposleni putem ugovora o radu; radnicima koje iznajmljuje preko agencije poslodavac ne mora isplaćivati božićnice, regrese i slična prava koja imaju zaposleni. Radnička prava smanjena su i kada su u pitanju godišnji odmori. Sve do sada radnik koji poslodavca napušta (odnosno daje otkaz) nakon 1. srpnja tekuće godine imao je pravo na korištenje punog godišnjeg odmora. Sada će radnici, bez obzira na datum davanja otkaza, imati pravo na razmjerni godišnji, ovisno o tome koliko su mjeseci u godini proveli kod poslodavca.

Dakle, **ne piše nam se dobro**...unatoč svim prosvjedima, upozorenjima i apelima da se od ovakvog ZOR-a odustane, on se probio do drugog čitanja u Saboru. Je li ovo kraj radništva i početak nekog novog oblika ozakonjenog robovlasništva pokazat će vrijeme...nama se čini da je radništvo kakvo smo nekad poznavali i uživali, zapravo i, već odavno mrtvo...